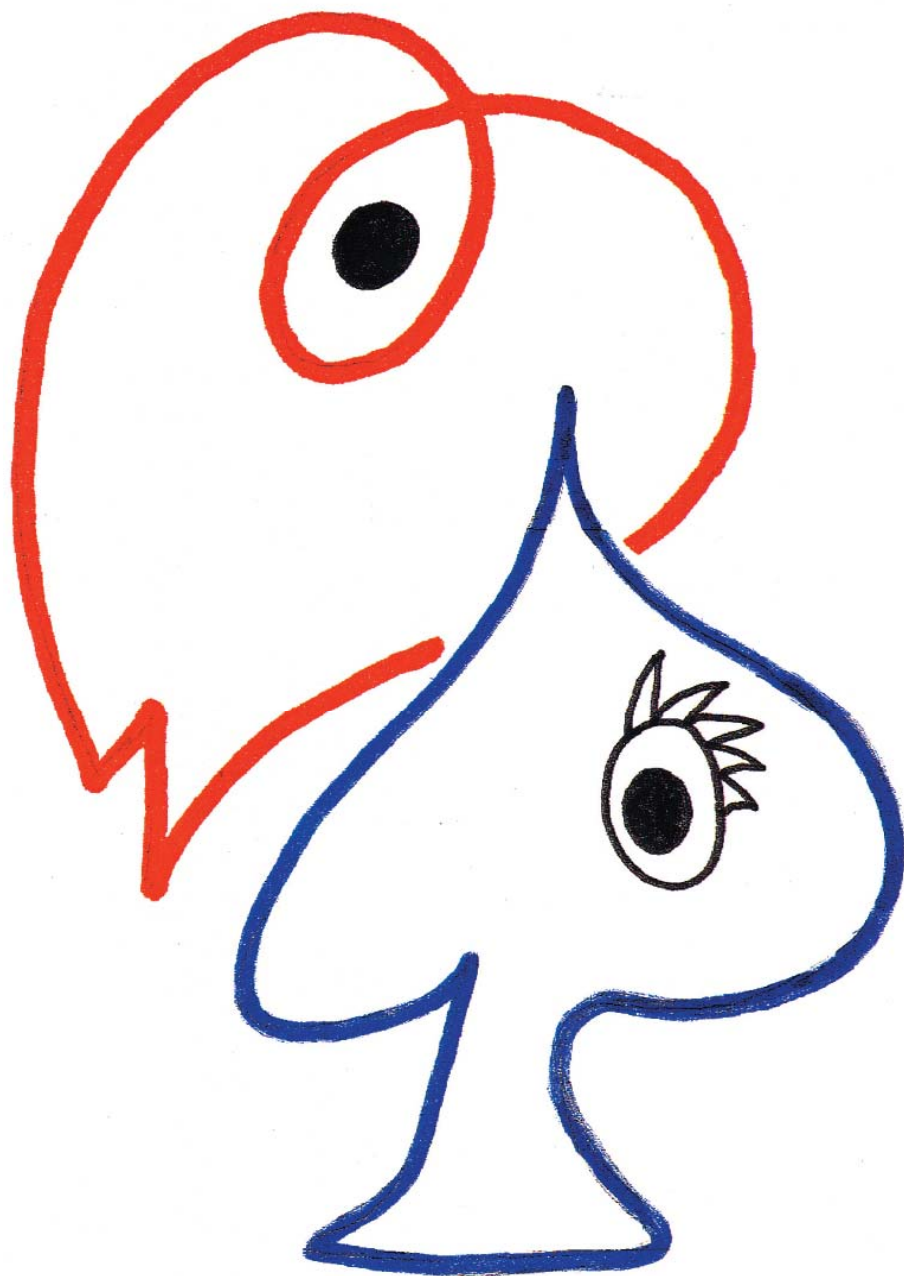

RUGGESPRAAK

Clubblad voor en door leden van "de Vriendenkring"

RUGGESPRAAK RUGGESPRAAK RUGGESPRAAK

Clubblad voor en door leden van "de Vriendenkring"

Van de voorzitter

We kennen allemaal wel de uitdrukking "het hangt boven me als het zwaard van Damocles".
Wie was die Damocles eigenlijk en wat heeft dat nou met Bridge te maken, vraag je je misschien af.

Nou dat zwaard was niet van Damocles maar van Dionysius, een Griekse tirannieke heerser die zo'n slordige 440 jaar voor Christus op het eiland Sicilië regeerde.

Zijn dienaar bewonderde zijn heerser omdat hij zo rijk was en alles had wat zijn hartje begeerde.
Nou dacht zijn heerser, ik zal jou eens laten voelen hoe ik mij altijd voel.

Hij organiseerde een groot feest met Damocles als eregast.

Hij kreeg de zetel van Dionysius en voelde zich de koning te rijk, totdat hij op keek en het zwaard boven zich zag hangen aan een paardehaar.

Zo, zei Dionysius, nu weet je pas echt hoe ik me voel!

Nou, dat gevoel heb ik ook een beetje met ons honk, de Drietand.

We hebben het hier prima naar ons zin. We hebben een goede en ruime locatie, met uitstekende bediening en dito organisatie. De stoelen zijn misschien wat minder, maar hopelijk heeft Henk nu afdoende maatregelen getroffen. Ook onze evenementencommissie weet de zaal altijd weer op een ludieke manier om te toveren. Maar het zwaard hangt er boven. We zullen vroeg of laat er uit moeten en een andere plek moeten gaan zoeken.

Dat zal niet meevallen, want zulke locaties, met ruime parkeergelegenheid, liggen in Amersfoort niet voor het oprapen.

Het zal wel onze grootste opgave als bestuur voor 2012 gaan worden.

Wat het ook zal worden, ik heb er alle vertrouwen in dat we onze favoriete sport kunnen blijven voortzetten op een locatie waar we ons net zoveel thuis zullen voelen als in de Drietand. En daarmee dus het Vriendenkringgevoel zullen blijven behouden.

Daarom blijf ik een ieder nog veel speelplezier wensen, en voor nu natuurlijk leesplezier.

Rob Bello

Inhoudsopgave.....

Van de voorzitter.....	1
Interview met Nancy de Boer en Hans van Staveren.....	3
Jacob Hop, wie kent hem niet?.....	9
Bonte middag in de Koningshof.....	10
Geknipt voor u.....	13
De trui van Tony Forrester.....	14
De familie van Tony Forrester.....	15
De Transnationals in Veldhoven.....	18
Een bezoek aan het WK.....	23
Koken met kaarten.....	24
Fotoraadsel.....	25
Mutaties ledenbestand.....	25
Nieuwe leden stellen zich voor: Petra Jansen.....	26
Metamorfose.....	26
Sudoku.....	27
Puzzel.....	28

De redactie: Nike Neger
Margot Werts
Els van der Hoeven
Peter Gelpke

26e jaargang, 2e nummer (December 2011)

Redactie-adres: Lorentzstraat 29, 3817 XJ Amersfoort
E-mail: ruggespraak@bcdevriendenkring.nl

**WORLD CHAMPIONSHIP
BRIDGE 2011**
15-29 OCTOBER, THE NETHERLANDS
Powered By Brainport Eindhoven

.....Interview met Nancy de Boer en Hans van Staveren

Interview met 2 Vriendenkringers over het onlangs in Nederland gehouden WK Bridge 2011, nl. Hans van Staveren en Nancy de Boer. Met al hun enthousiaste verhalen alleen al zouden we een hele Ruggespraak kunnen vullen.

Ook Jacob Hop (samen met zijn vrouw Lucie) heeft zich met veel enthousiasme ingezet bij dit WK. Zijn verhaal staat elders in deze Ruggespraak (gekopieerd vanaf de website).

Voor de laatst nieuw bijgekomen leden die niet weten wie jullie zijn, wie ben je en wat doe je in het dagelijks leven?

Hans:

Ik ben Hans van Staveren, 54 jaar en lid van de Vriendenkring sinds een jaar of acht. Ik ben momenteel voor de helft ZZP'er (IT, netwerken, performance analist, IP telefonie expert) en voor de andere helft met pensioen. Ik ben in het bridgeleven naast een redelijke speler ook een toparbiter, en heb het één en ander aan softwareontwikkeling gedaan voor bridge. Onder andere is het de facto standaard schudprogramma wereldwijd van mij (Big Deal).

Nancy:

Ik ben Nancy de Boer, 48 jaar, bridge bij de Vriendenkring sinds 1988. Ik werk als hoofd Breedtesport bij de Nederlandse Bridge Bond. D.w.z. dat ik mij bezig houd met kaderopleidingen, verenigingsondersteuning, speciale projecten, jeugdbridge, nieuwe clubwebsites enz., maar ook met het organiseren van feesten en partijen. In feite dus alles wat niet met topbridge te maken heeft.

Wat was je functie tijdens het WK 2011?

Hans:

Ik werk regelmatig als vrijwilliger voor de NBB en ben zodoende door de NBB gevraagd als IT manager van het toernooi. Verantwoordelijk voor alles met een stekker eraan, zal ik maar zeggen. Ze zouden mij op werksterniveau betalen, dat vond ik OK. Ik had slechts één voorwaarde. Dat ik de middelen die ik nodig had om mijn werk goed te kunnen doen, zonder meer wilde krijgen. Hierin was voor mij geen compromis mogelijk. Overigens doe ik de meeste klussen voor de NBB voor niets of ontvang ik een standaardvergoeding, zoals bijvoorbeeld voor het arbitreren.

Nancy:

Ik vormde samen met Just van der Kam, adjunct-directeur van de NBB, de toernooirectie.

Is het WK een jaarlijks terugkerend evenement?

Nee, dit viertallen WK voor landenteams is eens per twee jaar, en je moet je ervoor plaatsen via voorrondes (in onze zone het EK). Het land plaatst zich tijdens het EK, niet de spelers. Het andere jaar is er een open WK, waar iedereen (in elke landencombinatie) aan mee mag doen. Het gaat dan om paren en viertallen.

Hoe vaak is het in het verleden in Nederland georganiseerd?

Nog nooit, we organiseerden al wel eens een EK en twee maal de Olympiade. Waarschijnlijk zal het de enige keer zijn geweest dat Nederland het heeft georganiseerd, het is gewoonweg te duur. Voor een dergelijk evenement moet je zo'n 1,2 miljoen euro uittrekken, dat is heel veel geld.

Hoe en door wie wordt bepaald welk land het WK mag organiseren? Door loting?

Hans:

Het WBF wijst een land aan en dit gaat niet door loting, maar door geld ☺. Dus wie het kan betalen. Het is een mooi verhaal over hoe we het kregen. In 1^e instantie werd dit WK toegewezen aan Marokko. In januari 2010 belde de bridgebond van Marokko met de WBF (World Bridge Federation) om mee te delen dat het niet doorging. Men had geen geld, geen mensen en geen tijd om het allemaal voor elkaar te krijgen. In 2010 werd de finale van de Meesterklasse gewonnen door het Onstein, de club van Hans Melchers. Na afloop tijdens het feestje schijnt Hans Melchers tegen Armand Trippaers (voorzitter NBB) gezegd te hebben: En nu op naar de Bermuda Bowl, en wat zou het mooi zijn als dat in eigen land gehouden zou kunnen worden. Binnen 10 seconden werd toen bepaald dat het WK naar Nederland zou komen.

Nancy:

De WBF bepaalt dat, naar aanleiding van de landen die hebben ingeschreven. Landen schrijven zich onder andere in om de sport in hun land te promoten. Het kost overigens veel geld om het WK te organiseren, in Nederland konden we het doen dankzij de sponsor Hans Melchers, zoals Hans van Staveren hiervoor ook al vertelde.

Welke landen doen mee?

Elk land dat zich plaatst via regionale voorrondes. Er deden in elke categorie, het open (Bermuda Bowl), de vrouwen (Venice Cup) en de senioren (D'Orsi Bowl), 22 teams mee. Dat waren per categorie 21 landen, USA mag 2 teams leveren. In totaal 33 verschillende landen. Aan het open 'afvaltoernooi', de Transnationals, deden 151 teams uit nog veel meer landen mee.

Wat is de rol van het NBB?

Hans:

De lokale organisatie. In de praktijk alles wat de WBF niet zelf heeft geregeld, en ook nog wat daarvan.

Nancy:

We waren overall verantwoordelijk voor behalve voor het hele wedstrijdgedeelte.

Dat betekent: vervoer, locatie, hospitality, IT aanleg, BBO uitzendingen, aankleding locatie, caddies, toegangscontrole, leveren van scores, drukken van het daily bulletin, inrichting van alle werkplekken.

De WBF zorgde voor de wedstrijd en leverde drie vrachtwagens met spullen af. Denk aan tafels, boards, bridgemates etc. Ook zorgde het WBF voor de arbiters, de schrijvers van de daily bulletins, een duplicieerploeg, inclusief de duplicieermachines.

Wie waren de sponsors en hoe pak je voor zo'n groot evenement de sponsorwerving aan?

De grootste sponsor was 't Onstein van Hans Melchers.

Daarnaast kregen we geld van VWS en zijn we de boer op gegaan naar partijen die we nodig hadden, zoals gemeentes en dergelijke. Omdat Veldhoven niet echt een internationaal allure heeft, waren we blij dat we Brainport Eindhoven als subsponsor hadden.

Over de inhoud: hoeveel lijnen, hoeveel spelers en toeschouwers waren er?

Hans:

Voor de Bermuda Bowl, de Venice Cup en d'Orsi Cup ieder 22 landen. De Transnationals met 152 teams.

Toeschouwers variërend van een paar honderd tot misschien wel zo'n 1000 op het eind.

Nancy:

Er wordt niet gespeeld in lijnen maar in maar categorieën. In de eerste week ongeveer 500 spelers (6 per team + captain en coach). De tweede week ongeveer 700. Het aantal toeschouwers live aanwezig: lag ongeveer tussen de 500 en 1500 per dag en via internet misschien wel zo'n 30.000?

Nancy, specifiek een aantal vragen aan jou: Wat waren precies jouw taken, hoe doe je een dergelijke voorbereiding en uitvoering, hoeveel uur ben je daar mee bezig geweest en hoeveel mensen waren er bij de organisatie betrokken. Was het de 1^e keer dat je zoiets groots organiseerde?

Ik was voornamelijk verantwoordelijk voor het organisatorische gedeelte, o.a. de openings- en sluitingsceremonie. Zo'n openingsceremonie bijvoorbeeld is altijd een langdradig gebeuren waarbij alle teams moeten aantreden en iedereen halverwege in het verleden al afhaakte om aan het bier te gaan. Wij hebben voor een veel compactere aanpak gekozen, hadden een fantastische goochelshow en het hele gebeuren werd aan elkaar gepreut door Hans Kazan.

Bij de sluiting is het gebruikelijk dat het gastland een diner aanbiedt, ook dat hebben we niet zo gedaan. We hebben bewust gekozen voor een feest, ook voor alle vrijwilligers. In totaal zo'n 800 mensen. Met na de huldinging een knallend optreden van de Hermes House Band.

Verder moesten Just en ik zorgen voor de lijst van de Nederlandse medewerkers (bijna allemaal vrijwilligers), ongeveer 150 personen, daarnaast het WBF personeel, 40 personen en WBF bestuur, ook 40 personen.

En de locatie, niet te vergeten, dat had nog wel eens een knelpunt kunnen zijn. Vind op zo'n korte termijn maar eens iets dat geschikt is om zoveel mensen onder te brengen. We hadden een aantal opties, namelijk hotel Huis ter Duin, de Stad Groningen en dan dus de Koningshof in Veldhoven. Hier hebben we 7 jaar geleden met de Vriendenkring al eens een lustrum gevierd. Dat is het uiteindelijk ook geworden.

Een geweldige locatie met geweldig personeel. We zijn zeer tevreden over de Koningshof. We hebben dan ook veel complimenten gekregen over deze locatie.

Bistro 't Kanneltje

Openingstijden:
Elke dag vanaf 12.00 uur

Menu 't Kanneltje
4-gangenmenu € 22,50 *

* incl. een glas huiswijn bij het
hoofdgerecht

Lieve Vrouwestraat 7-11
Fax 033 - 465 94 12

3811 BP Amersfoort
www.hetkanneltje.nl

Telefoon 033 - 465 94 74
reservering@hetkanneltje.nl

Ook voor de Koningshof was dit nieuw. De hele Koningshof was (op een paar kleine zaaltjes na) voor 2,5 week afgehuurd. Dat hadden ze voor 1 evenement nog nooit eerder meegemaakt.

Het was de eerste keer dat ik iets van deze omvang deed. Ik had al wel, ook weer samen met Just van der Kam de jubileumtour, de Remu record drive in de Arena en een aantal roadshows georganiseerd.

Ik ben 18 dagen in het hotel geweest, daarvan ongeveer 8 uur buiten het hotel, de rest ongeveer werkend. Daarvoor had ik al een aantal ritten naar Eindhoven en omgeving gemaakt en veel brainstorm- en regelsessies gevoerd. Just was een compleet jaar vrijgemaakt voor het WK. De voorbereiding begon 1,5 jaar van te voren met de selectie van de locatie. Daarna begint het nadenken over het concept: spelersvriendelijk, leuk voor toeschouwers, high tech en een gestroomlijnde organisatie. En dan komt het alles regelen, waarbij mijn accenten lagen op: hotel, catering, videploeg, side events, onder meer dus de opening en de sluiting.

(Op de website van de Vriendenkring staat een link naar een filmpje van Nancy tijdens het WK!! red.)

Nancy, is alles goed verlopen?

Ja, na wat aanvankelijke strubbelingen met het WBF bestuur, die niet gewend waren dat alles gewoon goed geregeld was, liep alles prima. Je hebt de WBF en de lokale organisatie, in dit geval de NBB. Je ziet dat die 2 niet echt integreren, het blijven 2 ploegen, er ontstaat geen relatie. De WBF geeft de lokale organisatie een lijst met wat ze allemaal willen en wat er moet komen en hierop komen vlak van te voren onverwachte aanvullingen en wijzigingen. Met veel kunst en vliegwerk en heel hard werken door iedereen verloopt alles dan toch goed.

We stellen Hans dezelfde twee vragen over taken, voorbereidingen, goede afloop etc.

Ik was verantwoordelijk voor de technische kant, de ICT. We zijn met het organisatiecomité, waar ik in zat, ongeveer een jaar bezig geweest. Naarmate het toernooi dichterbij kwam, natuurlijk veel meer dan in het begin. Gemiddeld over dat jaar kostte het me denk ik ruim een dag per week.

Tapas 't Lieve Vrouwtje is het gezelligste restaurant van Amersfoort op het pittoreske Lieve Vrouwenplein. Centraal op de kaart staan onze kleine gerechten, die met uiterste zorg worden bereid door de Spaanse keukenbrigade. Naast de met zorg gekozen menu's (20,50) kunt u ook á la carte gerechten kiezen. De kleine gerechten kunnen ook als normale porties geserveerd worden.

Het restaurant telt 70 zitplaatsen, het terras op het plein heeft 50 plaatsen.

Restaurant 't Lieve Vrouwtje

**Lieve Vrouwestraat 19
3811BP AMERSFOORT
Tel.: 033-4614502**

Geopend dagelijks vanaf 17:00 uur

In het begin loopt de planning in grote lijnen, maar naarmate het toernooi dichterbij komt ga je boodschappenlijstjes maken van spullen die je nodig hebt, en ik maakte een soort werkbriefjes voor alle klussen ter plekke zodat we niks zouden vergeten.

Ik heb het in de voorbereiding alleen gedaan, en tijdens het toernooi met twee vrijwilligers. Een groter event dan dit is er niet, hoewel ik wel wat gewend ben (REMU record drive).

Bijvoorbeeld: wie verzorgt de VU graph uitzendingen? Dhr. Baldy van de WBF. Of BBO, waar Jacob Hop de verantwoording voor had. Met andere woorden, wie mag er met zijn laptopje in de aparte kamers zitten om de spellen die daar gespeeld werden, in te voeren. Goed, het zou door BBO gedaan worden. Netwerken en randvoorwaarden in orde gemaakt. Alles staat klaar, krijg ik een uur later de melding dat het toch door Baldy gedaan gaat worden. Netwerken omzetten. Weer een uur later wordt het toch BBO, dus netwerken omzetten. En nog weer een uur later krijg ik door dat er 2 plekken gecreëerd moesten worden. 1 voor BBO en 1 voor Baldy. Dat betekent extra aansluitingen en voor Jacob bijvoorbeeld extra operators leveren. Er moet dus heel veel ad hoc geregeld worden maar al met al is alles uitstekend verlopen.

Allebei: Wat ging goed en wat ging minder goed?

Hans:
Af en toe verliep de samenwerking met de Italiaanse WBF mensen wat stroef.

Zoals ik al in een web video uitlegde, is planning bij ons anders dan in Zuid-Europa. Er zijn momenten geweest dat ik mijn geduld verloor. De WBF chanteert de lokale organisatie gewoon. Ze hebben geen lange termijn planning, maken er een bende van en zeggen dan tegen ons: ‘Het gaat niet goed’ en geven ons de schuld. Wij als lokale organisatie hebben dan geen keus en moeten de troep opruimen. Je hart is er goed voor om tegen ze te zeggen dat ze erin kunnen zakken, maar dan ga je later horen dat het toernooi in Nederland slecht was georganiseerd. Het was erger dan ik vooraf verwacht had. En ik weet toch wel ongeveer hoe ze werken.

Nancy:

Het contact tussen onze vrijwilligers en het WBF bestuur liep in het begin niet altijd even soepel. Een mooi voorbeeld hiervan zijn de badges die iedereen moest dragen. De WBF zorgt daar zelf voor, alleen hadden ze het tangetje om de gaten te maken, waar zo’n koordje voor om de hals doorheen moet, niet bij zich. Dus moest één van onze vrijwilligers op zaterdag een uur voor sluitingstijd zo’n tang regelen. Blijkt die tang 70 euro te kosten en de verantwoordelijke van de WBF die daarover ging, was nergens te bekennen. Onze vrijwilliger heeft de knoop doorgehakt en die tang gekocht, er was geen alternatief. Kregen we naderhand van de WBF een veeg uit de pan. Die zeiden dat onze vrijwilligers wel eens wat voorzigtiger met andermans geld mochten omgaan.

Allebei: Kunnen jullie allebei een leuke anekdote vertellen?

Nancy:

Soms is de taal een probleem. De eerste zondag was er paniek. De WBF, bij monde van een Italiaanse dame, moest opeens voor s ’avonds ‘today’ een bus hebben voor 40 personen. De vervoersmanager schoot in lichte paniek, maar wist toch een bus te regelen. Toen daar echter om 20.00 uur nog niemand was ingestapt, ging hij verhaal halen. Wat bleek: een taalprobleem: de bus was nodig voor ‘Tuesday’ en niet “Today” En die bus voor “Tuesday” hadden we natuurlijk al lang geregeld.

Hans:

Nog een ander leuk voorbeeld van een taalprobleem. Mrs. Wolff, ergens in de 80, echtgenote van Bobby Wolff, dé Bobby Wolff, oud wereldkampioen uit Amerika en

oud voorzitter WBF, had vooraf gebeld of ze met haar scooter door de Koningshof mocht rijden. Nou nee. Wat bleek. Het ging niet om een scooter maar om een scootmobiel. Uiteraard hebben we z.s.m. zo'n ding voor haar gehuurd. Deze zelfde mevrouw Wolff, die dus in de 80 is heeft een blog. Haar hele leven lang is ze met haar man iedere maand wel ergens op een toernooi geweest. En mevrouw Wolff heeft dus in haar blog geschreven dat van alle toernooien die ze in haar hele leven heeft meegemaakt, dit het best georganiseerde en meest vriendelijke toernooi was, dat ze ooit had meegemaakt. Een mooier compliment kun je toch niet krijgen.

Even iets anders: Kunnen jullie nog iets vertellen over andere Vriendenkringers die meededen?

Zoals al eerder gezegd, vervulde ook Jacob Hop een grote rol in de organisatie. Hij was samen met zijn vrouw Lucie verantwoordelijk voor alle BBO uitzendingen. Oud lid Gerbrand Hop (linksachter op de foto hieronder) was BBO operator. Daarnaast is Vincent Kroes samen met Wubbo de Boer commentator geweest in de Nederlandstalige Stepbridge VU Graph.

Verder hebben er ook een aantal mensen meegedaan bij het open viertallen toernooi: René en Frank, Gilbert, Vincent, Jan Peter en Ciska. Helaas zonder al te beste resultaten.

Ben je een volgende keer weer van de partij?

Hans:

Ik heb enige hoop dat de WBF me vaker als IT-manager gaat vragen, maar dat is allemaal zwaar verpolitiekt, en aangezien ik in politiek heel slecht ben, is dat nog maar de vraag.

Nancy:

Ja graag, maar de kans dat het nog een keer naar Nederland komt is klein.

Wel hebben we onze hele ploeg (inclusief vrijwilligers) aangeboden aan de organisatie in Bali over twee jaar. Helaas hebben ze nog niet gehapt.

Vincent Kroes als commentator én speler

Is er nog een leven buiten het bridgen? Heb je nog andere hobby's?

Hans:

Enigszins. Ik heb sinds kort een boot, dus dat telt. En wat fietsen, wandelen, zwemmen, vakantie met mijn vriendin en lezen en zo.

Nancy:

Natuurlijk, ik houd o.a. van lezen, fietsen, sauna, eten met vrienden, shoppen met mijn dochters en ik maak keramiek. Ik zit ook nog in de ouderraad van de school van mijn kinderen. Ook daar organiseer ik feesten en partijen.

Met dank aan Hans en Nancy voor hun enthousiaste verhalen.

Nike Neger en Els van der Hoeven

.....Jacob Hop, wie kent hem niet?

<http://www.wkbridge2011.nl/nl/artikel/281011/jacob-hop-wie-kent-hem-niet>

Jacob Hop uit Harderwijk groeide de afgelopen twee weken uit tot het informele opperhoofd van de WK bridge. Hij bestierde samen met zijn vrouw Lucie een kleurrijk team van operators. Jacob Hop, wie in Koningshof in Veldhoven kent hem inmiddels nog niet?

Lucie maakt zich langzamerhand bezorgd: 'Jacob is de afgelopen weken niet buiten geweest.' Vanuit zijn regiekamer stuurt hij de operators aan. Die registeren in de vele gesloten en open kamers het bied- en spelverloop waardoor veel wedstrijden wereldwijd live op internet, Bridge Base Online (BBO), te volgen zijn. Alle bridgers op het WK kennen hem. 'Ze willen direct weten wat er op de andere tafel is gebeurd, of nog gebeurt, en komen dan bij mij langs.'

Hop: 'Overall zitten meisjes en jongens aan tafel. We zetten op de hoogtijdagen twaalf wedstrijden uit op BBO. Die klikken mee op hun laptop. Ze chatten met mij als er iets is.'

Een operator moet ook wel eens naar het toilet, dan regel ik snel een invaller.' In de aanloop naar de WK formeerde zich een kleurrijk gezelschap operators.

'We wilden zo veel mogelijk jongeren. Nee, niet alleen uit Nederland. Er meldden zich ook vrijwilligers uit Duitsland, Denemarken, Argentinië en Australië. En ik vergeet nog een Zuid-Afrikaan.' Hij zou tientallen verhalen kunnen vertellen over wat zich de afgelopen twee weken allemaal afspeelde in de bridgekamers. 'Daar zitten mensen die onder druk staan. Boosheid, irritatie het komt allemaal voor. Slapende spelers of scorers. Je moet altijd alert blijven.'

Een van zijn medewerksters stipt ook onbeleefdheden van spelers aan.

'Wat dachten jullie van spuwen in de prullenbak? Maar de senioren zijn altijd aardig, die geven na afloop heel beleefd een hand. Die bedanken je.'

Bonte middag in de Koningshof.....

Zaterdag 22 oktober bezocht ik voor het eerst in mijn leven een echt bridgetoernooi. En niet zo maar eentje: het WK. De heren spelen om de Bermuda Bowl, de Venice Cup vormt de inzet bij de vrouwen.

De Koningshof in Veldhoven kennen we nog van 6 jaar geleden, toen ons lustrumweekend daar plaatsvond. En ook nu liepen er weer diverse Vriendenkringers rond, die op verschillende manieren bij de organisatie betrokken waren. Daarom mag deze Ruggespraak als een WK-special worden beschouwd! Een overzicht:

* Nancy de Boer, als assistent-toernooi directeur.

Ik geloof niet in toeval. Destijds als mede-organisator van ons Lustrumweekend en nu vanuit de Bridgebond betrokken bij de organisatie van het WK..... Wie zou de Koningshof als mogelijkheid geopperd hebben?

* Hans van Staveren, als IT manager. Een WK vraagt om behoorlijk wat computer- en netwerk-infrastructuur, dat kun je gerust aan Hans overlaten.

* Jacob Hop, als coördinator van de Bridgebase online uitzendingen.

* Vincent Kroes, die samen met Wubbo de Boer toelichting gaf in de Stepbridge-zaal.

* Ciska Zuur, als lid van het bondsbestuur ook aanwezig.

Zowel bij de dames als de heren is Nederland een serieuze titelkandidaat. Op het moment dat ik dit schrijf zijn zojuist de laatste voorronden afgelopen. De heren hebben zich volgens verwachting voor de kwartfinales geplaatst, maar bij de vrouwen kostte dat nog de nodige moeite. De voorronden telden 22 teams, waarvan nummer 9 en lager afvalt. De toeschouwers kunnen de actuele stand op de schermen volgen, er is dus volop gelegenheid om mee te leven.

De vrouwen waren de eerste week nog niet erg op dreef. Toen ik binnenkwam stond Nederland virtueel 9e, met 5 van de 16 spellen gespeeld. Frankrijk en Duitsland, ook twee sterke teams, stonden 8e resp. 7e.

Nederland speelde tegen India en stond een somberstemmende 19 impen achter. Gloeps!

Ik neem u mee door de beslissende fase, met een spel dat slecht voor de Indiase moraal was.

O / OW spel 6	♠ V		
	♥ B9762		
	♦ H642		
	♣ 875		
♠ ABT63	N	♠ 9842	
♥ AH	W O	♥ VT8	
♦ 85		♦ VT73	
♣ VB96		♣ AT	
		Z	
	♠ H75		
	♥ 543		
	♦ AB9		
	♣ H432		
	N/Dey O/Arnolds Z/Choksi W/Vriend		
	-	1♠	p
	p	4♠	a.p.

* Bergen Raise: 4kaart steun met ca. 6-9 pt.

Noord moest uit en kon de dodelijke ♦H start niet verzinnen (2x♦, 1x♠, ♣H), maar een ♥6, wat redelijk normaal is (zuid had geen doublet losgelaten op 3♣). Deze loopt naar ♥A en Bep Vriend slaat ♠A, waaronder in Noord de ♠V valt.

Nu lijkt het simpel: ♥H slaan, oversteken naar ♣A, op ♥V een verliezende ♦ wegwerken, waarna je nog een troef, een ♦ en ♣H afgeeft, voor Contract. Maar i.p.v. ♥H volgt een kleine ♠ voor de ♠H in Zuid.

Als je nu ♦A en daarna ♦H slaat heb je wel twee ♦-slagen, maar in dat geval kan op ♦VT en ♥V in de dummy de drie klaverens weg, zodat je niet meer van de snit op ♣H afhankelijk bent.

Toch zit er nu een kans in, nl. door met ♦9 onder de ♦A uit verder te gaan! Noord neemt met de ♦H en speelt een ♦ door de ♦VT van de dummy naar ♦AB in Zuid. Dan is de leider wel afhankelijk van de ♣-snit en die zit, zoals u kunt zien, fout. Choksi vond de ♦9-switch niet, zodat 4♠ toch nog thuiskwam. Ook in de andere kamer vond Marion Michielsen de ♦H-start niet, zodat het spel uitsloeg.

Niets aan de hand zou je zeggen, maar zo simpel is het niet. Het valt niet na te gaan in hoeverre deze gemiste downkans heeft nagezikt in de Indiase hoofden, maar achteraf beschouwd is dit het keerpunt in de wedstrijd.

Z / allen spel 7	♠ VT84	N	♠ -
	♥ A7		
	♦ 743		
	♣ AT42		
♠ AB9	W	O	♥ H9865
♥ VBT2			♦ A86
♦ VT52			♣ HV763
♣ 98			Z
	♠ H76532		
	♥ 43		
	♦ HB9		
	♣ B5		
N/Dey	O/Arnolds	Z/Choksi	W/Vriend
-	-	2♠	p
2SA	dbl	p	p
3♠	p	p	4♥
p	p	4♠	dbl
a.p.			

Een scherp doublet van Carla Arnolds brengt de ♥-manche in beeld. Na een rondje passen (kat uit de boom kijken) besluit West hem toch in te koppen (4♥ zit), waarna Zuid uitneemt en voor -500 gaat. Aan de andere tafel mocht Nederland 3♠ afspelen (1 down). Resultaat +400, dus 9 impen verdiend. Nog maar 10 impen achter!

W / - spel 8	♠ B532	N	♠ AV9
	♥ T982		
	♦ BT64		
	♣ B		
♠ H874	W	O	♥ AB73
♥ 5			♦ AV
♦ 8732			♣ V753
♣ AT62			Z
	♠ T6		
	♥ HV64		
	♦ H95		
	♣ H984		
N/Dey	O/Arnolds	Z/Choksi	W/Vriend
-	-	-	p
p	1♣	p	1♠
p	2SA	p	3SA
a.p.			

Een spannende 3SA, die niet zomaar gemaakt is. Zuid komt uit met ♥4, een prettig ontvangen start, die naar ♥B loopt. De leider speelt vervolgens een kleine ♣ naar de ♣A, waaronder ♣B valt. Nu zijn er al 8 slagen: 3x♠, 2x♥, 1x♦ en 2x♣. Maar waar moet de negende slag vandaan komen?

Carla Arnolds lost het goed op, want Zuid mag inmiddels op 4 harten en 4 klavertjes getaxeerd worden, dus weinig schoppens. Dat betekent dat Zuid ingegooid wordt in ♦: eerst de 2e klaverslag ontwikkelen, daarna Zuid strippen van ♠, vervolgens Zuid met klaver aan slag brengen. Die maakt 2x♣ en 2x♥, maar moet uiteindelijk van ♦H afspelen, zodat ♦V de 9e slag wordt. Dus 3SA C voor +400. In de andere kamer start Laura Dekkers tegen 3SA met ♠T, een betere start. Daar gaat 3SA 1 down voor +50. Samen +450, voor 10 impen - de stand is gelijk!

N / OW spel 9	♠ VT8	N	♠ AB932
	♥ AT653		
	♦ VB		
	♣ V32		
♠ H6	W	O	♥ V74
♥ B982			♦ 962
♦ 87			♣ A4
♣ HB986			Z
	♠ 754		
	♥ H		
	♦ AHT543		
	♣ T75		
N/Dey	O/Arnolds	Z/Choksi	W/Vriend
1♥	1♠	2♦	p
2SA	a.p.		

Noord opent erg licht met 1♥, waarna NZ eindigen in een kansloze 2SA. OW weten er wel raad mee: starten met ♠H, waarna het contract 2 down gaat (5x♠ en 2x♣ voor +100). Aan de andere tafel opent Marion Michielsen niet met 1♥. In de andere kamer eindigen OW in 3♠, wat maar liefst 2 down gaat voor +200. Het spel levert Nederland 7 impen op: stand +7.

Spel 10 was niet zo'n heel spannend spel, het sloeg uit (4♠+1). Stand ongewijzigd.

Z / - spel 11	♠ B		
	♥ AB84		
	♦ AB8		
	♣ AVT74		
♠ 98765	N W O Z	♠ AVT4	
♥ T97		♥ H53	
♦ H9754		♦ T2	
♣ -		♣ HB86	
	♠ H32		
	♥ V62		
	♦ V63		
	♣ 9532		
N/Dey	O/Arnolds	Z/Choksi	W/Vriend
-	-	p	p
1♣*	p	1♦*	p
2♣	p	3SA	a.p.

* sterke 1♣ opening 17+

Het spel zit scheef en 3SA is een kansloze affaire. Een ♠-start levert veel slagen op. De toeschouwers schrikken als Bep Vriend met een kleine ♦ start, welke naar ♦V loopt. Na ♣2 blijkt het scheve zitsel: West renonceert. Genomen met ♣A, vervolgens kleine ♥ naar de ♥V (Arnolds duikt natuurlijk ♥H, niet 'in de lucht' slaan, maar bewaren om ♥B te vangen!). Dan snijden op ♦B en een ♥ afgeven.

En dan zijn er zomaar 8 slagen: 1x♠, 3x♥, 3x♦ en ♣A! Gelukkig blijft het daar ook bij, dus 3SA -1. Op de andere tafel blijven de Nederlandse vrouwen beheerst uit 3SA en weten 3♣ te maken, zodat er 4 impen verdiend worden. Stand is alweer +11! Dan volgt nog een heftig spel:

W / NZ spel 12	♠ V8		
	♥ H972		
	♦ H7		
	♣ AVB97		
♠ AH97543	N W O Z	♠ BT62	
♥ VB8		♥ AT5	
♦ V63		♦ 984	
♣ -		♣ HT5	
	♠ -		
	♥ 643		
	♦ ABT52		
	♣ 86432		
N/Dey	O/Arnolds	Z/Choksi	W/Vriend
-	-	-	1♠
2♣	3♣*	5♣	5♠
a.p.			

Vriend opent rustig met 1♠. De 3♣ van Oost belooft schoppensteun. Na Zuid's 5♣ zien we in de demonstratiezaal dat dit kansloos is, ondanks het gunstige 3-3 zitsel in ♦. Desalniettemin komt West nog met 5♠ langs, wat het eindcontract wordt. Noord startte met ♣A (getroefd), waarna op ♣H eenvoudig een verliezende ♦ geparkeerd kon worden. ♥H zit goed, dus Contract (+450). Overigens: ♣A lijkt de 'maakstart' te zijn, maar dat is niet het geval. Bij een andere start (niet ♦H) moet de leider op zoek naar de 11e slag, en vindt dan gelukkig ♦H-klein in Noord, zodat NZ hun 3e ♦-slag niet kunnen incasseren: ofwel ♦V wordt een slag, ofwel N moet na 2x♦ in de dubbele renonce spelen.

Aan de andere tafel opende West agressiever met 4♠. Na een wild biedverloop waarbij NZ te hoog in 6♣ uitkwamen meenden OW nog met 6♠ te moeten uitnemen, dat gedoubleerd 2 down ging (+300). Marion Michielsens vond de ♦H-start wel! Dat waren weer 13 impen in het laatste, stand + 24.

Opmerkelijk feit: de ♦H speelde in maar liefst 3 spelletjes een sleutelrol: 6, 8 en 12.

Al met al een spectaculaire en hoogst noodzakelijke tussensprint: in 7 spelletjes een achterstand van 19 impen omgebogen tot een voorsprong van 24! Daar kwamen via spel 14 en 15 nog eens 12 impen bij, maar die werden in spel 16 weer door India heroverd. Het bleef dus bij +24. Nederland won met 21-9 en passeerde daarmee Frankrijk (15-15).

In de laatste voorronde werd eveneens met 21-9 gewonnen van Japan. Frankrijk versloeg zoals verwacht Trinidad & Tobago, zodat uiteindelijk het gerenommeerde Duitse team de klos was: die vonden in het sterke Engelse team hun meerdere met 8-22.

Nederland dus 7e, Frankrijk 8e en Duitsland 9e.

's Middags heb ik nog een uurtje aan de tafel van de herenwedstrijd Israel - Pakistan gezeten. Van politiek heb ik niets gemerkt.....

Na afloop nog 2 boeken gekocht in de WK-supermarkt, daarna tevreden huiswaarts gekeerd. Wilt u meer zien: kijk dan eens op

<http://www.worldbridge1.org/tourn/Veldhoven.11/Results.htm>. Veel plezier!

Peter Gelpke

PASSIE Hierdenaar moet erkennen dat zijn geliefde denksport nooit interessant genoeg zal worden voor tv-uitzendingen

Hop geeft bridge uitstraling via internet

Jacob Hop (55) verwacht dat bridge nooit een tv-sport wordt. Hij telt de zegeningen van het internet. Bij het WK zat het grote publiek thuis. Voor de computer.

door Eric Mondeel

HIERDEN - Nadat de Nederlandse honkballers op 16 oktober in het verre Panama de wereldtitel hadden veroverd, werden zij plots voer voor camera's. Een hype was geboren. Herhalingen van de beslissende acties in de finale tegen Cuba buitelden op televisie over elkaar heen, de aankomst van de honkballers op Schiphol werd haarfijn geregistreerd, ze werden enthousiast ontwaaid door Matthijs van Nieuwkerk in De Wereld Draait Door. Een wereld van verschil met de Nederlandse bridgers, die krap twee weken later de wereldtitel veroverden. Sinds zij op 29 oktober, nota bene op eigen bodem, de Bermuda Bowl opeisten, bleef het oordovend stil. Geen bridger werd aan de vergetelheid ontrukkt. De reis die de wereldkampioenen maakten van de speelzaal in Veldhoven naar huis, bleef voor het oog van de camera's verborgen, zij bleven even ver als altijd verwijderd van de open armen die Matthijs van Nieuwkerk wel voor andere succesvolle sporters uitstrekt. „Als een honkballer de bal het stadion uit slaat, kan iedereen daar met bewondering naar kijken”, verklaart de bridgeminnende Hierdenaar Jacob Hop (55) het verschil in uitstraling tussen beide sporten. „Niemand vindt het boeiend om naar stil zittende mensen te kijken. Er werd tijdens het WK bridge in Veldhoven nog wel een item opgenomen voor Studio Sport, maar dat kwam te vervallen omdat Johan Crujff op die avond ruzie had gekregen binnen de Raad van Commissarissen van Ajax. Dat is het noodlot van een sport als bridge.”

De bridgeliefhebbers over de hele wereld hadden het mede aan Hop te danken dat zij de ontwikkelingen op het WK in hun huiskamer

wel op de voet konden volgen. De Hierdenaar had de leiding over een ploeg van zo'n 25 internetmedewerkers, onder wie zijn oudste zoon Jacco. Aan elke tafel zat iemand achter een computer om de gegevens van het wedstrijdverloop in te voeren. „Op maandagochtend om half elf hadden we zevenduizend volgers. En tijdens de finale hadden op zeker ogenblik meer dan vijftigduizend mensen op onze site ingelogd. Daar mogen we met recht trots op zijn.”

Hop benut niet alleen het internet om zijn denksport meer uitstraling te geven, maar toont zich ook vocaal een waar propagandist van het bridge. Hij legt wekelijks een kaartje bij De Vriendenkring in Amersfoort, maar pleegt ook geregeld binnen te stappen bij de club

in Harderwijk, waarvan ook zijn vrouw Lucie lid is. De zoons Jacco (26) en Gerbrand (24), beiden lid van de Rotterdamse topclub De Lombard, zijn zelfs uitgeroeid tot nationale topspelers. Jacco ver-

‘Niemand vindt het boeiend om naar stil zittende mensen te kijken’

toont zijn kunsten zelfs namens Het Witte Huis in de meesterklasse, terwijl Gerbrand met de nationale jeugdselectie in de eerste divisie uitkomt. Ook in huize Hop in Hierden moet het vaak een gezellige bedoening zijn, want veel

bridgevrienden meren daar op gezette tijden aan. Een prettige combinatie van kaarten en keuvelen. De bridgende vader vindt bridge veel boeiender dan bijvoorbeeld poker, dat vooral onder jongeren een hoge vlucht heeft genomen. Of het nu een kansspel of een behendigheidspel genoemd moet worden, zeker is dat de geluksfactor een belangrijke rol speelt in poker. Veel kaartcombinaties, ofwel handen, zijn niet kansrijk genoeg om succesvol uit te spelen. „Bij bridge wordt de geluksfactor uitgeschakeld, omdat aan elke tafel precies dezelfde spellen gespeeld worden. Vervolgens wordt dan onderling vergeleken hoeveel punten de verschillende paren op elk spel behaald hebben. Ook met slechte kaarten kun je dus veel punten be-

halen, mits je maar slimmer en handiger bent dan een ander paar. Je staat steeds weer voor een nieuwe intellectuele uitdaging, want elk spel is uniek.” Aan bridge mag dan het imago van saaiheid kleven, het kan er heftig aan toegeaan in de speelzaal. Zo wil het gebeuren dat echtparen aan de kaarttafel allengs veranderen in vergramde vechtparen, die elkaar over en weer met verwijten bestoken. „Het komt geregeld voor dat iemand, veelal een meneer, boos uit de speelzaal wegloopt”, erkent Hop. „Hij maakt zijn partner dan voor sukkel uit, maar veelal blijkt uit analyse dat hij zelf als eerste in de fout is gegaan. Je moet een partner zoeken die qua karakter bij je past. Partners moeten elkaar aanvullen, niet tegenwerken.”

Jacob Hop (rechts) heeft zich erbij neergelegd dat bridge nooit een televisiesport zal worden. Hij heeft tijdens het WK wel gemerkt dat het internet voor een geweldige uitstraling van de sport kan zorgen. Ook zijn vrouw Lucie en oudste zoon Jacco zijn bridgefanaten. foto Bram van de Biezen

Gert Jan Karsten verlaat Lelystad

NUNSPPEET - Trainer Gert Jan Karsten verlaat eerste-klasser Lelystad '67 aan het eind van het seizoen. De Nunspeeter (32) is dan driëneenhalfjaar werkzaam geweest bij de club waarmee hij afgelopen seizoen kampioen werd in de tweede klasse. „Privé is het een veelbewogen en sportief een mooie periode geweest”, zegt hij. „Gevoelsmatig ben ik vergroed geraakt met deze groep. Het is een compliment dat de club graag nog een jaar door wilde, maar ik denk dat het voor mij en de groep beter is dat ik volgend jaar wat anders ga doen. Ik wil het moment voor zijn dat ik straks niet meer de juiste man op de juiste plaats ben.”

‘De mooiste loop van de Veluwe’

NUNSPPEET - De veelkleurige herfsttinten van het Zandenbos, gespiegeld in het water van de Zandenplas. Volgens de organisatoren beschouwen veel atleten de Zandenplasloop in Nunspeet als de mooiste hardlooptocht van de Veluwe. Komende zaterdag kunnen de liefhebbers van fraaie natuur in combinatie met sport hun hart weer ophalen. Vanwege de nieuwe verbrede en geasfalteerde paden rond de Zandenplas en het asfalt rond het Zandenbos zijn scherpe tijden mogelijk. Er is zowel een wedstrijd over vijf (start 11.00 uur) als tien (12.00) kilometer. De start is bij de Kiosk van de Zandenplas.

www.loopgroep2000.nl

Daphne Hop houdt met frisse tegenzin jaar rust

HIERDEN - Daphne Hop (17) voelt zich etooe gedwongen haar motorloopbaan voorlopig te beëindigen. Het genezingsproces van haar bekkenbreuk blijkt minder goed te verlopen dan zij had gehoopt. „Deze beslissing valt mij erg zwaar want ik doe niets liever dan racen”, verklaart de motorcoureur uit Hierden. „Maar ik kan nu niets anders doen dan luisteren naar de medische adviezen en mijn lichaam de tijd geven te herstellen. Nu ben ik nog jong en kom ik er wellicht zonder schade doorheen.” Hop hoopt dat zij haar carrière na het komende seizoen kan hervatten.

De Probikes Pirellicoureur kwam na een seizoen met verschillende ups en downs tijdens de laatste race, op 10 september, ten val op het TT-circuit van Assen. De enige vrouw in het veld van de strijd om de Talenten Cup 600 brak daarbij haar bekken.

Chris Huffmeijer van het team uit Nunspeet heeft het te doen met de jonge coureur. „Daphne was een absolute verrijking voor ons team. We vinden het dan ook erg jammer dat zij het komende seizoen niet aan de start zal staan. Vooral ook voor haar zelf zal dit moeilijk te accepteren zijn. We wensen haar heel veel succes met het herstel.”

Cornelissen in Gelderse strijd sportvrouw 2011

NIJKERK - Dressuuramazone Adelinde Cornelissen is genomineerd voor de verkiezing van Gelders sportvrouw van het jaar. De Nijkerkse ondervindt daarbij concurrentie van Li Jao (tafeltennis) en Annemiek van Vleuten (wielrennen). Nettie Ouwerkerk uit Putten en de Harderwijkse Sandra Foppen zijn genomineerd voor de verkiezing van sportvrijwilliger van het jaar. Belangstellenden kunnen van woensdag 9 tot en met woensdag 30 november stemmen op de diverse kandidaten. De uitslag wordt op 8 december bekendgemaakt.

www.destentor.nl/sportgala

De trui van Tony Forrester.....

Leuk, de WK bridge in Nederland. Hoefde er niet lang over na te denken: meedoen! Formule was eenvoudig. Alle afvallers in de echte WK (open, vrouwen, senioren) zouden kunnen instromen, doe daar zo'n 50 nederlandse teams bij en mogelijk vliegen er nog wat internationale teams in. Nou laat dat 'mogelijk' maar weg.....bijna 100 teams van all over the world kwamen speciaal voor dit toernooi naar Veldhoven.

Zo begonnen we bijvoorbeeld met 17-13 tegen het nationale Zwitserse team, net niet geplaatst voor de Bermuda Bowl, nu dus wel naar de Transnationals. Alweer in training voor de volgende WK zeiden ze. Maar ook Helgemo-Helness deden niet aan de WK maar wel aan de Transnationals mee. Ach, bekijk zelf anders even de deelnemerslijst, om je vingers bij af te likken.

<http://www.worldbridge.org/tourn/Veldhoven.11/Microsite/Results/RoundTeams.asp?qtournid=884&groundno=1>

Kortom, een aardig veld om ook es een kaartje te leggen.

Tussen de eigen wedstrijdjjes door (5 potjes van 10 spellen per dag, 't viel eigenlijk best mee) lekker in de ramazaal naar de ontknoping van de WK kijken....dus als we zelf niet speelden, bleven we anderzins wel bij bridge betrokken.

Resultaten, ik wil het er niet over hebben. Het ging slecht. Bar slecht. Heeft de WK ons dan niets opgeleverd? Jawel, zeker wel: Frank en ik hebben deze zomer in 3 lange avondsessies ons systeem weer es geüpdatet. We hebben 25 grote systeemaanpassingen doorgevoerd en het systeemboek is nu 25 pagina's; nog steeds bescheiden, maar alles staat er wat ons betreft wel ongeveer in. En dan is zo'n toernooi een goede lakmoesproef. Kennen we het systeem en werkt alles zoals bedacht. Daar zat onze winst.

Doordat we niet goed scoorden zaten we laag en kwamen we helaas niet tegen Chagas, Helgemo of Zia. (Overigens heb ik in 1992 al tegen Zia gespeeld, wilde graag revanche halen voor de 13-17 nederlaag van toen op rama, maar helaas.)

Het blijft een belevenis om ertussen te lopen en dat hebben alle kibitzers ook gemerkt (wie niet geweest is, heeft echt iets gemist).

Een gezellige mierenhoop op superprofessionele wijze gemanaged door onze eigen NBB, met een aantal Vriendenkringers in belangrijke rollen. Ik heb als deelnemer geen organisatorische missers kunnen ontdekken.

Leermomenten: niet echt. De speeltafels waren wat mooier, de spellen zoals wij ze kennen (zelfde Big Deal van Hans), de Fransen spelen nog steeds Cinqüème Majeur en de Engelsen beginnen wat moderne conventies te adapteren. Wel is het bieden - zeker in de WK - weer agressiever geworden. Kijk vooral naar onze eigen Brink-Drijver of US2. De laatsten waren de onverwachte finalisten, vooral dankzij hun onverminderde optimisme in het bieden. Maar dat zullen de meesten wel op BBO gevolgd hebben, neem ik aan. Frank en ik zullen er dus ook maar weer een stapje bovenop gaan doen qua agressie, dus weest gewaarschuwd.

Dan nog even over die trui. De trui van Forrester. Of eigenlijk mijn trui. Want in de lagere regionen (het sukkelzaaltje) zat ook Tony Forrester. Ooit met Andy Robson een van de toppers van de UK. Dezelfde Andy, die met Zia speelde tijdens Forbo 19 jaar geleden. De cirkel is dus bijna rond. Bijna, want toen wonnen we het toernooi en nu niet echt.... maar nu liep Forrester in een mooie felgekleurde trui rond. Maar ik ken die trui..... die had ik in 1987 in Juan les Pins gezien en willen kopen. Te duur, niet gedaan, nog spijt. Met wie speelde ik ook alweer toen in Juan? Juist ja, met Rieks, nu in mijn nevenpaar. Jawel, de cirkel is nu rond. Pffff, nu maar voor de promotie en de finale topcircuit. En over 2 jaar Bali?

René Coppens

.....De familie van Tony Forrester

Een half jaar geleden vroeg ik aan een van mijn partners (ik heb nogal last van wisselende partners) of hij niet zin had om op een van de speeldagen van het WK naar Veldhoven te gaan om bij een wedstrijd, mogelijk van het Nederlandse team, te gaan kijken. Het leek hem een leuk idee, maar hij vroeg zich af of er niet een of ander zijtoernooitje werd georganiseerd. Zelf spelen vinden wij bridgers immers veel leuker dan kijken.

Nou, er bleek inderdaad een ‘zijtoernooitje’ te zijn: de Transnational Teams. Heb ik even voor hem uitgezocht: 600 euro per team en dan mogelijk een dag of 6 lang spelen. Mijn partner liet weten dat dat niets ging worden. Hij voorzag dat anders de echtscheidingspapieren aangevraagd zouden worden. Ik ging er van uit dat er niet snel een andere gek te vinden zou zijn die met mij een meerdaags bridge-avontuur aan zou willen gaan. Ik was dan ook aangenaam verrast dat de voorzitter van mijn andere bridgeclub op een zomeravond door de zaal galmde of er niemand mee wilde doen aan zijn team op de Transnationals. Een viertal was er al, maar een extra paar was welkom. Toen vond ik die ene gek in de vorm van een andere wisselende partner: Loek Mallo. Samen met Bert Koster, To de Jong, Inge van Ginneken en Ria van Tilburg schreven we ons in. Een zestal was praktisch: je hoefde een dagje minder verlof op te nemen en het drukte de kosten.

Je pakt het dan ook meteen goed aan: het is een internationaal toernooi en je speelt met schermen. Dat hadden de meesten van ons nog niet echt gedaan. Toen bleek dat er een apart reglement van 5 pagina's is voor het spelen met schermen (je moet de biedingen van je partner en je eigen biedingen alerteren, je moet ook boven 3SA biedingen alerteren, alleen noord en zuid mogen de biedtray een zwiep geven, de schermmaat van de uitkomer klopt na de uitkomst op het scherm zodat het luik opgedaan kan worden, als je tijdens het spelen nog vragen aan je tegenstander wil stellen, dan moet eerst het luik weer dicht, alle vragen moet je schriftelijk stellen en beantwoorden, etc.), besloten we om maar eens te oefenen.

Ik zag op mijn werk iemand ergens een IKEA-kastje plaatsen. Hij was van plan om een groot stuk verpakkingskarton weg te gooien. Dat heb ik tegengehouden.

En met Pritt, plakband, viltstift en schaar knutselde ik er een tafelscherm van, inclusief opklapbaar luikje en biedtray. Op een oefenavond heeft de niet-bridgende echtgenoot van een van mijn teamleden zich de ogen uitgekeken. Helemaal omdat we die avond geen woord Nederlands wisselden, maar internationaal in een soort van Engels communiceerden. ‘Nice dummy, thank you’, ‘Big diamond, please’, ‘how smaller, how finer’.

Een ander aspect van de Transnationals is het internationale karakter. Je moet dan ook een internationale systeemkaart invullen. Zo een kaart hebben we allemaal wel eens gezien (sommigen vinden het meer een placemat dan een systeemkaart), maar het op de juiste manier invullen is nog een heel karwei. Gelukkig is er een handleiding: een Word-document van 60 pagina's...

En ik voel me natuurlijk geroepen om dat helemaal door te nemen. Zo heb je dan toch na een uur of 4 een systeemkaart ingevuld. En als je die van je nevenparen ook nog eens redigeert, ben je weer drie uur verder. Nu heb ik met mijn partner wat aparte afspraken over hebt bieden in de sandwich als er twee kleuren op 1-niveau geboden zijn. 1SA belooft nu een 54-verdeling in de overgebleven kleuren, waarbij de laagste kleur de vijfkaart is. Eenvoudige afspraak, niet? Op de internationale systeemkaart ziet de uitleg over dat 1SA-bod er als volgt uit

1NT OVERCALL (4th live):
(1m)-P-(1om)-1NT=5♥+ 4♠ ;
(1m)-P-(1M)- 1NT=5+om 4oM;
(1M)-P-(1oM)-1NT=5+♣ 4♦

Als je er vluchtig overheen leest, dan lijkt het net de inhoud van een tekstballonnetje van Kapitein Haddock (uit de avonturen van Kuifje) als hij weer eens boos is geworden.

We komen in ieder geval goed beslagen ten ijs als Loek en ik op maandag 24 oktober naar Veldhoven af reizen. Maandagavond waren de eerste wedstrijden, maar wij wilden nog wat sfeerproeven en arriveerden dus vroeg in de middag. Eerst maar eens aanmelden. Oh, dat gaat ook in het Engels, en wel bij een Italiaanse schone.

Hof 29

Amersfoort

**Andre en Marjan
van Veenschoten**

06-47434480

Feestje, een
verjaardag, jubileum,
personeelsborrel
of een privé- bridge
middag/avond met
familie en vrienden.

Of gewoon lekker met zijn
allen koffiedrinken,
lunchen, borrelen
of lekker eten
Het kan allemaal bij
Doe Maar Gewoon.
Kijk ook eens op onze site
www.doemaargewoon.info
Of loop eens een keer binnen
voor de mogelijkheden.

Ons team heet “Leusden” maar hoe spreek je dat in het Engels uit? Probeer het zelf eens. Ik kwam niet verder dan iets dat klonk als “loesden”. Klonk als een vervoeging van het Engelse werkwoord ‘loose’. Nomen est omen. Het lukte in ieder geval en we kregen onze badges, op zich al een leuk hebbedingetje. Wie kan immers zeggen dat hij een officiële badge heeft met zijn naam er op en de aanduiding “Player” daar onder “World Team Championship 2011”?

Na de inschrijving hebben we in de Stepbridgezaal een wedstrijd van het vrouwenteam gevolgd met deskundig commentaar van Huub Bertens en Berry Westra. Stelt u zich eens voor, een bioscoopzaal vol mensen die dezelfde spanning voelen op het moment dat Marion Michielsen op het grote scherm een snit lijkt te nemen die mis zit (dat kunnen wij met ons allen zien) en dan toch tot slaan besluit, wat winnend is en tot een hoorbare zucht van verlichting leidt.

Daarna konden we nog in de open kamer als kibitzer aanschuiven bij een kwartfinale-wedstrijd tussen de VS en Indonesië (senioren). We vormden een select gezelschap want er waren maar vier kibitzers per tafel toegestaan. Erg grappig was dat we later in de week de Indonesiërs weer tegenkwamen in de Transnationals: zij waren in het hoofdtoernooi uitgeschakeld en beproefden hun geluk in het tweede toernooi.

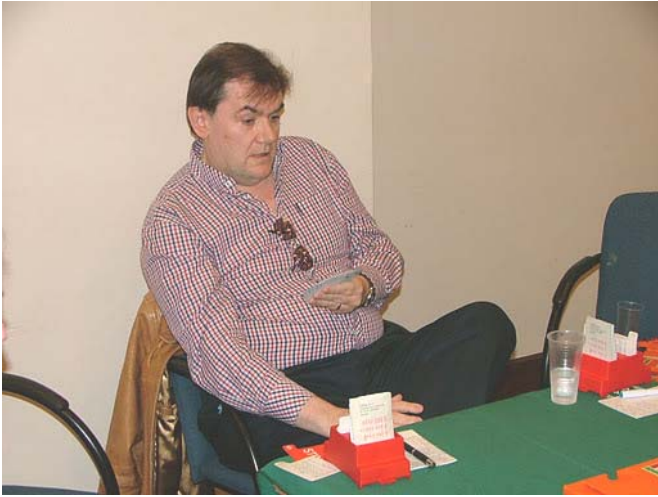
Ons team stond toen erg slecht, en zij speelden aan een tafel met een hoger tafelnummer dan wij. En voor degenen die niet weten wat een Zwitsers toernooi inhoudt: hoe hoger het tafelnummer, hoe lager de positie op de ranglijst. Niet gek als WK-kwartfinalisten een tafeltje hoger spelen dan jij zelf...

De avond viel al snel en wij konden aan de slag. Tot aan de finalerondes was het programma als volgt: op maandagavond twee wedstrijden, op dinsdag en woensdag elk overdag vijf wedstrijden en op donderdag overdag 3 wedstrijden. Daarna begon de afvalrace voor de beste teams tot en met de finale op zaterdag. Die knock-out-fase begon dus op donderdagavond: de clubavond van mijn andere club, BC Leusden. Wij hadden overigens geen van allen de illusie dat we onze clubavond zouden moeten missen in verband met internationale verplichtingen...

De eerste twee wedstrijden leken me eigenlijk het leukste: de tegenstanders uit die wedstrijden werden op basis van loting bepaald. Hier hadden we de kans echte toppers tegen te komen. Vanaf de dinsdag zou de indeling gebaseerd zijn op de ranglijst: je komt dan teams tegen die even hoog (of beter: laag) op de ranglijst staan. Onze verwachting was dat we dan vooral Nederlandse teams tegen zouden komen. Dat klopte allemaal: de eerste wedstrijd was tegen Denen. Voor mij onbekende namen.

Toen de tweede wedstrijd begon waren onze tegenstanders er niet. Een stel Engelsen, hadden we op de monitors met de indeling gezien. Op het allerlaatste moment kwamen ze hijgend aangerend, en ze stelden zich voor als Tony en David. Ze verontschuldigde zich, ze waren verdwaald en konden ons tafelnummer niet vinden. Loek brak het ijs en zei vol begrip: “That’s probably because the tables are numbered in Dutch”.

Vervolgens hebben we snel aan tafel plaatsgenomen en even de systeemkaart van de tegenstanders gescand. Bij de namen van de spelers lees ik “Tony Forrester”, slik, toch niet DE Tony Forrester? Ik vraag voorzichtig of hij die bekende Tony Forrester is, waarop hij verontschuldigend antwoordt dat hij inderdaad familie van DIE Tony Forrester is, maar daar liever niet aan herinnerd wil worden omdat DIE Tony de naam van de familie altijd in een kwaad daglicht stelt...

Tony Forrester

Het was plezierig verliezen tegen deze heren. Het was ook de tafel waar Loek een lastige 3SA speelt, en op een gegeven moment 8 minuten in de denktank gaat. Ik kan Loek al nooit op denken betrappen, maar 8 minuten is wel erg lang. Ik kan zijn gezicht niet zien vanwege het tafelscherm, maar ik zie hem wel professioneel met de voor hem liggende gespeelde kaarten spelen. Dat hadden we op de live-stream van de WK-site die Italianen ook telkens zien doen. Na die 8 minuten zegt de schermmaat van Loek: "It's your turn". Loek schrikt, hij was even kwijt dat hij aan slag was en vroeg zich al af waar de tegenstanders zo lang over aan het denken waren.

We hebben in ieder geval het genoegens gemaakt om aan het eind van de zitting de omroeper te horen melden "You are playing in penalty time". Dat voelt dan weer een beetje als Bauke Muller.

We hadden gespeeld tegen Tony Forrester: voor mij was het toernooi geslaagd. Grotere namen zijn we (zoals we verwacht hadden) later in het toernooi niet meer tegengekomen. Al was het natuurlijk wel leuk dat ons team nog tegen het team met Joost Prinsen aan de bak mocht.

Wat ik ook nog wilde noemen, is de rust die er in de speelzaal heerste. In een zaal met 75 tafels en 300 bridgers kon je tijdens het spelen een speld horen vallen. Ik weet niet of u wel eens aan het gezellige Groen-Wit-Zondagtoernooi heeft meegedaan? Het geluid dat daar uit een zaal met 20 tafels komt ligt een, eh, niveautje hoger dan in de speelzaal van de Transnationals.

Het was een bijzondere week die we net niet op de laatste plaats afsloten. Een na laatste, dat is eigenlijk iets wat je voor je vrienden verborgen wil houden. Helaas lukte dat niet. Daarvoor was de informatievoorziening en de ITC té goed geregeld. Het thuisfront kon je prestaties via de site van de organisatie spel voor spel volgen. En hoewel zo een bijna laatste plaats niet om over naar huis te schrijven is, kunnen we het ook relativeren. We zagen dat een team met bijna-meesterklassers ook niet meer dan 10 plaatsen van ons vandaan stond. Mijn partner Loek formuleerde ons eindresultaat als volgt: Er zijn in de hele wereld maar 149 teams beter dan ons team!

Ik heb vooraf nog wel een getwijfeld: is het geen weggegooid geld? Ga ik niet ontzettend balen als we alleen maar afgedroogd worden? Ik had het voor geen goud willen missen.

Gilbert Rattink

De Transnationals in Veldhoven.....

Wij (Ciska en JP) hadden een paar maatjes van BCO, Sytze Sietsma en Ig Nieuwenhuis, zo gek gekregen met ons mee te doen aan de Transnationals in Veldhoven. NBB sponsor Hans Melchers betaalde de helft van het inschrijfgeld, en dan laat je je zo'n kans om tegen de groten der aarde te spelen natuurlijk niet ontgaan. Onze teamnaam was BCO Z (spreek uit: biekozz). De eerste wedstrijd mochten we meteen al aan de bak, tegen Sweden Plus, met Upmark-Kamras aan de andere tafel, en wij tegen Peter Bertheau, die een Amerikaanse partner had ingehuurd, Shane Blanchard.

Wat doe je, kwetsbaar tegen niet, met:

- ♠ ABT5
- ♥ T83
- ♦ B8
- ♣ HV52

Als partner in de eerste hand een Multi 2♦ opent? Ik dacht dat 3♥ (pass or correct) wel kon, maar links doubleerde, en de tray was in een halve seconde terug met twee passen.

N / NZ R1, spel 5	♠ V42	N	O	Z	♠ 983
	♥ AB9742				♥ HV65
	♦ 752				♦ VT93
	♣ B				♣ 64
♠ H76					
♥ -					
♦ AH64					
♣ AT9873					
	♠ ABT5				
	♥ T83				
	♦ B8				
	♣ HV52				

Als je alleen de NZ handen bekijkt ziet het er niet eens zo slecht uit, maar je gaat kansloos 2 down voor 500. Dat je in gezelschap bent van ongeveer

de helft van de andere NZ's is een schrale troost. Sytze had als west, na 2♥ - pas - pas, gevolgd met 3♣, en kreeg, na ruiten(!) uit door noord, nog een ruitenaftroever van het stuk-vierde. Maar zelfs als hij 3♣ gemaakt had zou het spel 9 imps gekost hebben in plaats van 11.

Op het laatste spel sloegen wij terug:

O / Allen R1, spel 10	♠ H3	N	O	Z	♠ A5
	♥ B8				♥ AT54
	♦ AHVT73				♦ B62
	♣ 983				♣ VBT6
♠ 842					
♥ HV9					
♦ 985					
♣ H542					
	♠ VBT976				
	♥ 7632				
	♦ 4				
	♣ A7				
N/Ciska	O	Z/JP	W		
	1♣*	1♠**	dbl		
2♦	2♥	2♠	p		
3♠***	p	4♠	a.p.		

- * 1♣ vanaf 3-krt (best minor)
- ** 2♠ zou bij ons intermediate geweest zijn
- *** met een vrijwillig bod zal-ie toch wel wat over hebben? en een zeskaart??

Met ♣-start (of ♣-switch in slag 2) is het contract kansloos, maar Ciska weet altijd precies wanneer ze een achteraf onverantwoord zetje moet geven¹, want ik kreeg ♥H uit, gevolgd door ♥V, door oost overgenomen om ♣ na te spelen, maar dat was te laat: ik kon ♣A nemen, ♥ getroefd met de 3, ♦AH (♣ weg), ♣ getroefd, ♥ getroefd met de H, en de kaart open met de woorden: ♠A nog voor jullie. ♠A in slag 3 en ♠ na helpt niet, want de ruitens zitten 3-3.

Aan de andere tafel had Ig met 1SA (12-14) geopend, waarna NZ in 3♠ waren geëindigd, dat na een ♣-start precies gehaald werd.

Uit de twee wedstrijden op maandagavond hadden we 7 en 11 gehaald, en we stonden 138^e.

¹ Het mooie is ook dat ze, als het mis gaat, natuurlijk *mij* de schuld kan geven vanwege mijn onverantwoorde 2♠ bod

De eerste wedstrijd van dinsdag was tegen het team van Trevor Towers uit Wales. Die waren blijkbaar nog niet helemaal wakker, want bij ons gingen ze in 4♠ voor 800 tegen niets, en op een ander spel tegen Ig en Sytze in 5♣ voor 1100 tegen niets. Dat was 23-7, en ineens staan we in de top-100. De volgende wedstrijd is aan tafel 50 (zo heel erg in de top-100 was het dus niet ☺) tegen een team van Belgische internationals, die onder leiding van Guy van Middeltem opereerden onder de naam Begijntje.

N / - R4, spel 1	♠ 643		
	♥ 852		
	♦ 6		
	♣ HV8432		
♠ AB872	N	♠ HT5	
♥ V6	W	♥ B	
♦ A93		O	♦ VBT85
♣ ABT	Z	♣ 9765	
	♠ V9		
	♥ AHT9743		
	♦ H742		
	♣ -		
N Middeltem	O Ciska	Z Caputo	W JP
p	p	1♥	1♠
2♥	p	4♥	a.p.

Ik startte met ♠A, kreeg een aansignaal en speelde ♠ door, voor Ciska's H en ze deed nog een derde rondje ♠, door de leider getroefd. Zuid ging er uit met ♦ voor mijn 9, ik speelde ♠ in de triple renonce, hoera!, ♥B bij Ciska en dat was 1 down.

O / NZ R4, spel 2	♠ HVB965		
	♥ 76		
	♦ T43		
	♣ V8		
♠ AT74	N	♠ 832	
♥ V9852	W	♥ HT43	
♦ V52		O	♦ H8
♣ 5	Z	♣ AH73	
	♠ -		
	♥ AB		
	♦ AB976		
	♣ BT9642		
N Middeltem	O Ciska	Z Caputo	W JP
p	1♣	1♦	dbl
1♠	2♥	p	4♥
a.p.			

Overmoedig geworden door mijn (vond ik) best wel sexy verdediging op het vorige spel besloot ik tot 4♥, waartegen zuid met ♣B uitkwam. Ciska had geen enkel probleem met het wegtikken van 10 slagen: ♣H, ♦H, door zuid genomen. Die speelde ♥A en ♥B na, waarna Ciska ♣A incasseerde (♠ weg op tafel), ♣ getroefd, ♦V en ♦ getroefd in de hand. Na de derde klaverenronde wist ze precies hoe het spel zat: zuid had een 0-2-5-6 verdeling. Ze gooide zuid dus in met de laatste klaveren (op tafel ♠ weg), maar dat was de laatste slag voor NZ. Het naspel wordt in de hand getroefd, en op tafel gaat de laatste verliezer in ♠ weg. Aan de andere tafel mocht Ig 3♠ spelen voor 1 down.

Lekker begin, toch?? Philippe Caputo was tenminste behoorlijk chagrijnig. Toen hij op het volgende spel Ciska schriftelijk vroeg 'what suit?' schreef hij zo onleesbaar (zeker ook een arts) dat Ciska het niet begreep, waarna hij zeer geïrriteerd maar de vier kaartsymbooltjes onder elkaar opschreef.

Helaas was het hierna over. Op de overige 8 spellen werden we volledig weg geBegijnd, en na 2-25 mochten we verder aan tafel 68. Op het eerste spel was west heel prozaïsch met troef uitgekomen, en had toen hij de tweede maal aan slag kwam troef nagespeeld. Dat sloeg uit. Het tweede spel leverde 8 impen op, maar dat was dus alles.

Dinsdag en woensdag 5 wedstrijden van 10 spellen, en dat is behoorlijk slopend, kan ik melden. Donderdag nog 3 x 10 spellen, en toen we vrijdag meededen aan de Club Challenge was de koek helemaal op: we legden geen kaart goed, en eindigden met 42% en nog een beetje.

Petje af dus voor de mannen en vrouwen die twee weken lang, dag in dag uit, 48 spellen afwerken en steeds opnieuw de concentratie daarvoor kunnen opbrengen. We zagen Sjoert Brink, na de gewonnen halve finale tegen Italië, met bloeddoorlopen ogen, als een zombie de speelkamer uitkomen, maar de volgende dag zat hij, fris als een hoentje, weer aan tafel. Heel knap.

Woensdag was 18 onze beste score, maar dat was niet onze eigen verdienste: door het oneven aantal teams was er in de onderste regionen elke ronde een bye, en vroeg of laat moesten wij wel aan de beurt komen.

Jammer voor onze Vriendenkring-supporters (Nel, Hanneke, Paul en Ruud), die een dagje Veldhoven niet alleen wilden gebruiken om naar de Oranje Boys te kijken, maar ook naar ons. Hanneke had bovendien de pech dat ze de open kamer niet meer in mocht toen ze even koffie was gaan halen.

Woensdagavond hadden we ons dieptepunt bereikt: we stonden 148^e.

De eerste wedstrijd van donderdag was tegen een Australisch echtpaar. Een gedenkwaardig spel uit deze ronde:

Z / Allen R13, spel 7	♠ AB3		
	♥ 74		
	♦ A8763		
	♣ T32		
♠ 5	N	♠ V76	
♥ HV62	W O	♥ B95	
♦ HB95		♦ T42	
♣ AB98	Z	♣ V754	
	♠ HT9842		
	♥ AT83		
	♦ V		
	♣ H6		
N	O/Ciska	Z	W/JP
		1♠	dbl
2♠	p	3♠	p
4♠	a.p.		

Ik hoorde wat gefluister aan de andere kant van het scherm voordat ik ♠5 op tafel legde.

Het bleek dat de heer noord (bridgetechnisch duidelijk de mindere van het stel, maar wel heel charmant, aldus Ciska) met een grote grijns had verklaard dat 3♠ “not really invitational” was, ‘and if it’s down, I’m finished’, met het bekende hand-over-de-keel gebaar.

Na mijn start stak mevrouw zuid haar hoofd onder het scherm door om pinnig te bevestigen dat 3♠ ‘not invitational’ was, wat Ciska een vette knipooog en een nog bredere grijns opleverde.

Na ♠5 start voor boer, vrouw en heer kan de leider, na een harten naar west gedoken te hebben, altijd twee ♥-aftroevers maken met ♠3 en ♠A, voor contract.

Onze mevrouw zuid, duidelijk geïrriteerd door haar ongehoorzame echtgenoot, verkoos echter de derde harten al met ♠A te troeven, waardoor Ciska de vierde kon overtroeven en klaveren inspelen voor 1 down.

‘Nice lead’ zei mevrouw zuid met een gezicht als een kudde oorwurmen. Door het gegrinnik aan de andere kant van het scherm kon ik horen dat Ciska een gebaar gemaakt had....

Dit is echt een heel prachtig spel met vele varianten. Stel dat oost ♠B niet dekt, dan moet de leider een harten naar west duiken (als oost ♥B inlegt, ♥A en ♥10 na), het ♥ naspel nemen, de derde ♥ met ♠A troeven, ♠V eruit snijden en de troeven afdraaien. De laatste vijf kaarten zijn:

Z / Allen R13, spel 7	♠ -	
	♥ -	
	♦ A87	
	♣ T3	
♠ -	N	♠ on-
♥ H	W O	♥ be-
♦ HB		♦ lang-
♣ AB	Z	♣ rijk
	♠ 4	
	♥ 8	
	♦ V	
	♣ H6	

Zuid speelt nu ♦ naar de A en ♦ getroefd en gooit west in met ♥H. Doek.

West kan het de leider iets lastiger maken door, na het maken van ♥V, van slag te gaan met ♦H. Maar ook dan kan zuid de driekaart eindpositie bereiken waarin west nog ♥H en ♣AB heeft en met harten wordt ingegooit.

Ook met hartenstart kan dit eindspel bereikt worden. Ruitenstart heeft, evenals hartenstart, het effect dat de leider geen twee hartens kan vertrouwen zonder overgetroefd te worden. Of, als je de laatste harten met ♠A troeft, ♠V er niet meer uit kunt snijden. Maar bovendien kan bij

ruitenstart de leider niet vaak genoeg op tafel komen om zowel harten te spelen (het avoidance play is nodig om te voorkomen dat oost met ♥B aan slag komt) als de snit op ♠V te nemen en west van al zijn ruitens te ontdoen.

BCO Z , foto Nel van Norden

De start met een kleine ♦ geeft zuid meteen de tiende slag. ♦H is dus de enige start waarmee dit contract legaal down gaat, maar die is zonder glazen kaarten niet te vinden, en zelfs *met* glazen kaarten heel lastig. En verder moet er nog heel zorgvuldig verdedigd worden: als er in slag 2 een ♥ naar west wordt gedoken, is ♥2 het enige naspel om te voorkomen dat de leider in harten zijn tiende slag ontwikkelt. Niet de vrouw, want dan wordt de 10 hoog, en niet de 6, want dan kan zuid met ♥10 de 9 van oost pinnen en wordt ♥3 hoog. Ook ruiten na is fout, want dat geeft de leider precies de extra entree die nodig is om de ruitens van west te strippen voor het eindspelletje.

Jammer genoeg had ik dit aan tafel niet helemaal paraat om mevrouw zuid de mond te snoeren.

Ons allermooiste spel kwam uit de voorlaatste ronde:

N / - R14, spel 17	♠ V873		
	♥ AHT5		
	♦ -		
	♣ H9854		
♠ T4	N W O Z	♠ H96	
♥ B42		♥ V98763	
♦ HB9542		♦ 83	
♣ B3		♣ 72	
	♠ AB52		
	♥ -		
	♦ AVT76		
	♣ AVT6		
N/Ciska	O	Z/JP	W
1♣	p	1♦	p
1♥	p	2♠*	p
3♠	dbl	redbl	a.p.

*2♠ = 4^e kleur, MF

We waren rustig onderweg naar 6♣. Na mijn 2♠ bod, vierde kleur, omschreef Ciska haar hand precies: 4-4-0-5. Wie schetst mijn verbazing toen de tray niet alleen terugkwam met Ciska's 3♠ bod, maar ook met een doublet van oost!

Nou, zelfs als hij alle schoppens tegen heeft gaat dit gehaald worden, dus hop! Redoublet, links pas, tray weg, en wachten..... Het duurde even voordat Ciska zeker wist dat mijn redoublet inderdaad business was, maar uiteindelijk kwam hij terug met twee keer pas! Hnyargggghhh....

Ik heb het contract wat voorzichtig afgespeeld, zodat ik slechts twee overslagen maakte in plaats van drie, maar 1160 was toch een lekker resultaat in vergelijking met 6♣ C voor 920. Jaja, 7♣ zit, maar wel op snit (toch nog 5x geboden en gemaakt). Het werd nog lekkerder toen Ig en Sytze terugkwamen met +100 op dit spel: 6SA -2... (wat er in gezeten had - als je het goed doet - als schoppen 8 en 9 zouden zijn omgewisseld). Wat oost met zijn doublet voor ogen had zullen we gelukkig nooit weten...

Deze twee wedstrijden leverden ons 16 en 25 op, waardoor we met stip stegen in het klassement (van 148^e naar 132^e). De laatste wedstrijd mochten we dus spelen op de aetherische hoogte van tafel 67, tegen het Britse team Bowles, met voormalig open wereldkampioen Simon Cocheme in de gelederen. Het begon goed toen ze aan onze tafel een kwetsbare 4♥ misten, maar doordat we zelf ook een manche misten en een onmogelijke 3SA lieten passeren (waarin Ig en Sytze duidelijk en terecht trots waren op 130 in een beheerste 4♣),

eindigde deze wedstrijd in 11-19, wel een beetje een anticlimax.

Wat die gemiste manche betreft: Je zit, kwetsbaar tegen niet, na drie keer pas, met

♠ AV8542

♥ AV3

♦ 9

♣ V63

en partner biedt 1SA op je 1♠-opening. Is deze hand een 3♠ rebid waard? Nou, Cocheme vond van wel en dat was kassa. Ik herbood 2♠ en mocht dat spelen (het zetje dat Ciska in de allereerste ronde gegeven had kon ze nu niet vinden, ze was een beetje moe van al die zetjes...☺).

Ons doel was te eindigen bij de top 90%, en dat is ons net gelukt: 135e van 151 teams, met 194 Vips uit 15 wedstrijden, een gemiddelde van bijna 13. Vier van de vijftien wedstrijden hebben we gewonnen, één bye, de rest verloren, twee keer met 25 tegen. De boys hebben het iets beter gedaan dan wij: +9 in de Butler over 140 spellen, wij een beetje in de min (over de uitslag kan niet gecorrespondeerd worden...).

Dank aan Ig en Sytze, gezellige maten die ons altijd opvrolijkten als we weer eens met het lood in de schoenen de zaal verlieten om te gaan uitslaan, voor een geweldige week die we voor geen goud hadden willen missen.

Jan Peter Pals

Het radioprogramma 'Premtime' op bezoek: Nancy, met 2 vrijwilligers (in het geel), Just van der Kam en Prem Radhakishun.

.....Een bezoek aan het WK

Impressies van een bezoek aan de wereldkampioenschappen bridge in Veldhoven

Als je nagenoeg twee weken lang de verrichtingen van de Nederlandse teams op het WK-bridge op de website van de NBB hebt gevolgd, dan is een bezoek aan het WK in Veldhoven op de laatste speeldag een voor de hand liggende afsluiting. Dus togen Luckje en Michael van Schooten en Ellen ik op zaterdagochtend om 09.00 uur naar Veldhoven. Het voormalige klooster de Koningshof waar het WK plaats vond, is met een zalenoppervlak van 6000 m2 het grootste congrescentrum van de Benelux. Als je dan ziet dat iedere vierkante meter van dit complex voor het WK Bridge in gebruik is, wordt de enorme omvang van de organisatie van dit toernooi pas goed duidelijk.

Bij een gratis kopje koffie hebben we eerst met een groot aantal bezoekers in het restaurant de eerste ronde op grote schermen in het restaurant gevolgd. Een spel waarbij in beide kamers 3SA werd geboden en +3 gemaakt, deed mij de uitspraak tegen Michael ontlocken: “daar hadden wij zeker 6 klaveren mee geboden en gemaakt”. Maar dit soort commentaar is nu eenmaal het voorrecht van degenen die aan de kant staan.

Ondertussen is het een komen en gaan van allerlei Vriendenkringers. We zien in de verte Hans van Staveren, die als IT-manager zelf met kabels onder de arm rondsjuwt. We lopen Nancy, de assistent-toernooirecteur tegen het lijf en natuurlijk Jacob Hop die verantwoordelijk is voor de live-uitzendingen. Als je dan zo met de top van de organisatie een praatje maakt heb je wel het gevoel dat je er helemaal bij hoort.

Na een broodje kroket maken wij ons op om de laatste ronde bij te wonen in het Nederlandse bridge-rama. De zaal waar ook een tiental Vriendenkringers aanwezig is, is afgeladen vol. Bauke Muller en Vincent Kroes verzorgen op een deskundige maar ook zeer humoristische wijze het commentaar.

Ze weten ondanks de grote voorsprong die Nederland heeft, de spanning er in te houden. Wanneer de overwinning ons niet meer kan ontgaan, maakt Bauke Muller bekend dat de prijsuitreiking plaatsvindt in het internationale bridge-rama en dat we daar de spelers kunnen toejuichen en eventueel kunnen aanraken.

Bauke kreeg de lachers op zijn hand toen hij daar aan toevoegde dat degenen die **hem** nog zouden willen aanraken, daarvoor na afloop terecht kunnen in deze zaal. Het Nederlandse team wordt in het internationale bridge-rama door ruim 1000 bezoekers enthousiast toegejuicht. Je staat tussen nationale en internationale kopstukken, zoals Marion Michielsen, Bep Vriend, Hans Kelder, Paul Erich en leden van het Italiaanse team te zingen en te dansen.

Na afloop hebben we uiteraard nog een biertje en een wijntje gedronken in de bar en de binnenplaats. Het was prachtig weer en buitengewoon gezellig. Zo hebben we uitgebreid en leuk met Vincent kunnen praten (dat je daar helemaal voor naar Veldhoven moet) en ook met de leden van USA 2 die wat zielig en eenzaam in een hoekje stonden. Op een gegeven moment had Joe Grue in de wedstrijd zijn hoofd minutenlang op tafel gelegd, toen Sjoert Brink aan het nadenken was. Wij vroegen Joe of hij toen in slaap gevallen was, waarop hij antwoordde: “No, I was praying”. Jammer dat we nog moesten rijden en s ‘avonds nog andere verplichtingen hadden, anders waren we nog wel een tijdje in Veldhoven blijven hangen.

Het bezoek is zo goed bevallen dat we na afloop van “Bridge on the Water” (Noot van de redactie: een toernooi in Amsterdam waar we met een groep Vriendenkringers aan deel genomen hebben) en flink wat drank op met een clubje hebben afgesproken om over twee jaar naar Bali te gaan voor het volgende WK. Als dat door gaat horen jullie nog van ons.

René Scheffers

surprise drive

Koken met kaarten.....

De WK Bridge Koken met Kaarten 2011

Zondag 30 oktober jl. heeft het Nederlandse team de finale van het WK bridge gewonnen van USA2.

Omdat ik binnenkort mijn kookclub op bezoek krijg en ik dan niet weg kom met een bord macaroni of een boerenomelet (zie voor dat recept de vorige Koken met Kaarten), maar minimaal 3 gangen in elkaar moet draaien, had ik deze zondag gepland om een nieuw recept uit te proberen.

Ik ben een fan van de website www.ztrdg.nl en had hierop een recept gevonden van parelhoen in rode wijn met eekhoortjesbrood en zilveruitjes. Dat leek me wel wat, een beetje herfstachtig / winters recept, passend bij de tijd van het jaar. Die zondag lagen dus alle ingrediënten in de koelkast op mij te wachten om klaargemaakt te worden.

Onze Nederlandse mannen stonden op een ruime voorsprong, maar zo'n finale is natuurlijk toch wel spannend en leuk om te zien. De eerste zitting heb ik achter mijn pc zitten kijken. Omdat de parelhoenbouten om aandacht lagen te schreeuwen in de koelkast en ik daar toch iets mee moest gaan doen die dag, toog ik in de pauze naar beneden met mijn ipad en laptop onder mijn arm. Ik had in de pauze net mooi de tijd om me in de keuken te installeren. Onze keuken is redelijk ruim en het gedeelte links van de spoelbak werd omgebouwd voor het WK. De laptop aangesloten en naar de site van BBO om de spellen te kunnen volgen. De ipad er naast om naar het virtuele stadion te gaan en de mannen "live" te kunnen aanschouwen. Rechts van de spoelbak was gereserveerd voor de parelhoen en overige ingrediënten.

Zo stond ik dus paddenstoelen schoon te maken en parelhoen aan te braden, regelmatig de blik naar links werpend om het WK te volgen, toen er in de gesloten kamer een rondpas kwam waar in de open kamer 3 sa gemaakt werd door USA2. Het zal toch niet gebeuren, dat deze bijna gelopen race alsnog uit handen wordt gegeven. Het gas onder de parelhoen werd door mij uitgedraaid en met de ellebogen leunend op het aanrecht, heb ik weer een paar spellen gevolgd. Zo goed als in de 1^e serie, waren "onze jongens" in de 2^e serie zeker niet. Een paar spellen later, het gas maar weer aangedaan om verder te gaan met waar ik eigenlijk mee bezig was, nl. dat recept uitproberen.

Een tijdje later, de bouten lagen intussen vrolijk te pruttelen in de pan, hoor ik ineens iets over een arbitrale score voor Nederland. Voor de 2^e keer werd door mij het gas uitgedraaid. Deze keer heb ik voor de alternatieve bereidingswijze gekozen en de parelhoen verder op een lage temperatuur in de oven laten garen zodat ik rustig de rest van het WK kon volgen.

Parelhoen met hindernissen, maar wel lekker.

Parelhoen in rode wijn met verse zilveruitjes en eekhoortjesbrood:

Hoofdgerecht
Voor 4 personen

Ingrediënten

4 Parelhoenbouten (verkrijgbaar bij de poelier of op de markt)
2 eetlepels olijfolie
100 gr. mager gerookt spek
Peper en zout
½ eetlepel bloem
500 ml. rode wijn
2 blaadjes laurier
1 takje rozemarijn
3 takjes tijm
200 gr. zilveruitjes
1 teen knoflook
2 takjes peterselie
250 gr. eekhoorntjesbrood (bij de gespecialiseerde groenteboer) of 250 gr. kastanjechampignons, een mix met oesterzwammen en portobello is ook lekker.

Bereiding

Braad de bouten in 1 el. olie in een ruime stoofpan aan. Snij het spek in stukjes en doe het bij de parelhoen. Laat samen even aan fruiten en voeg peper en zout toe.
Bestrooi de pan met de bloem en schud even om.
Blus met de rode wijn en voeg de kruiden behalve

de peterselie toe. Doe er, als alles net niet onder staat, een beetje water bij. Laat dit een uurtje rustig pruttelen (Kan ook in de oven op 90 gr.).

Zet een pannetje water op en kook de zilveruitjes 1 min. Giet ze af en laat ze afkoelen. Snipper de knoflook en hak de peterselie. Snij de paddenstoelen in grote stukken. Pel de uitjes en doe ze bij de parelhoen en laat nog 15 min. zachtjes koken met de deksel schuin op de pan als de saus nog erg dun is. Proef de saus en breng op smaak met peper en zout, eventueel een bouillonblok.

Bak de paddenstoelen in de rest van de olie op hoog vuur in 5 min. bruin. Voeg de laatste minuut de knoflook toe. Hussel de gebakken paddenstoelen om met de gehakte peterselie. Haal de takjes kruiden uit de saus, doe de parelhoen met saus in een mooie lage schaal en verdeel de gebakken paddenstoelen er overheen.

Je kunt, om het jezelf makkelijk te maken, ook een pot zilveruitjes nemen. Doe dan de uitjes in een vergiet en spoel ze onder de kraan af. Laat uitlekken en doe ze bij de parelhoen.

Eet smakelijk.

Nike Neger

Fotoraadsel

De drie namen van de vorige keer waren:
Bep Bakker (op de foto Bep van Klaveren),
Ria Schaap (op de foto Ria Bremer),
Charles van de Peppel (foto van peppels ofwel populieren).

Margot Werts

Mutaties ledenbestand

nieuw lid

Tom Gerritsen, Petra Jansen

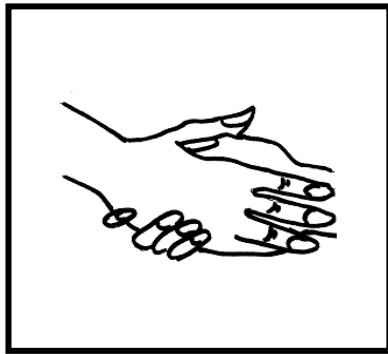
afgemeld

Ries Ebbing, Albert van den Hazel, Jacques Koet, Chris Nap, Arie Spriel

Nieuwe leden stellen zich voor.....

1. *Hoe is je naam en wat is je leeftijd?*

Petra Jansen en ik ben 56 jaar.

2. *Hoe lang bridge je al en waar en hoe heb je het spel geleerd?*

Thuis vroeger waren we met een groot gezin en daar werd vaak gebridget, volgens het JBF systeem. Als jongste heb ik vaak meegekeken, maar echt snappen deed ik het niet. Sinds de kinderen uit huis zijn kreeg ik meer tijd en ben ik de cursus van Berry Westra gaan volgen. Het JBF werd vervangen door Berry's systeem. Eindelijk structuur in het bieden... Lies de Haan was een strenge doch voor mij goede en plezierige cursusleidster.

3. *Waarom heb je gekozen voor de Vriendenkring?*

Omdat Jaap Beunke hier al lid was en ik met hem zou gaan spelen. Dit naast mijn lidmaatschap bij de BC Soest waar ik sinds 3 jaar lid ben.

Nu ik 2 keer per week speel hoop ik meer grip te krijgen op het spel.

4. *Vertel in het kort iets over je leven buiten het bridgeten.*

Ik woon in Soest en ben moeder van 2 uitwonende kinderen en heb een LAT-relatie. Ik werk als fysiotherapeute binnen de eerste lijn in een gezondheidscentrum.

Naast bridgeten beoefen ik de volgende sporten: sporten; tennis, golf, skiën en duiken.

5. *Vul de volgende zin aan. Ik bridge omdat.....*
De combinatie van het sociale contact en de steeds weer nieuwe uitdagingen van het spel me blijft boeien. Daarnaast is het een spel dat ik hopelijk nog lang kan blijven doen.

Petra Jansen

Metamorfose.....

Hiernaast de foto uit de vorige Ruggespraak.

Het was Jeannette Versteegh.

Hiernaast staat de oplossing van de vorige keer.

Waag deze keer ook een kans!

Als je de oplossing inzendt naar het redactie-adres (per post of per email) maak je kans op de fles wijn. Veel sudoku-plezier!

6	4	2	5	9	7	3	8	1
1	8	9	2	3	4	7	6	5
5	3	7	1	8	6	9	2	4
2	9	1	3	5	8	4	7	6
8	5	6	7	4	1	2	3	9
3	7	4	9	6	2	5	1	8
4	6	3	8	7	5	1	9	2
7	1	8	4	2	9	6	5	3
9	2	5	6	1	3	8	4	7

Peter Gelpke en Jeannette Versteegh

								5
		1		5		9		7
	7	5				3		
					4		8	
		6	1		7		5	
			2					
1			8		3	2		9
	2	9				6		
	6	3						

Puzzel.....

	♠ T2	
	♥ 32	
	♦ T65	
	♣ AH8432	
♠ ??	N	♠ ??
♥ ??	W O	♥ ??
♦ ??	Z	♦ ??
♣ ??		♣ ??
	♠ AHV	
	♥ VB54	
	♦ AV432	
	♣ B	

Deze puzzel verscheen in de vorige Ruggespraak, aangedragen door Vincent Kroes. Het contract is 6♦, te spelen door Zuid. Gevraagd werd de unieke oplossing: de handen van Oost en West, zodanig dat 6♦ bij elke uitkomst van West te maken is, met het best mogelijke tegenspel.

Waar begin je?

De renonce ♥ in West ligt voor de hand (afgezien van een secce ♥A), want anders zijn er direct al 2 slagen voor de tegenpartij. Oost mag daarom nooit aan slag komen.

De ♦HB in Oost is een volgende logische stap, want die is nodig om de troeven met een gunstig zitsel te trekken.

Maar dan?

- Hoe kunnen de ♠ verdeeld worden? En kan ♠B op een unieke wijze neergezet worden? Daar is niet zo snel een antwoord op.

- Hoe worden de ♣ ontwikkeld, terwijl je maar 2 entrees hebt in Noord (♣A en ♦T), waarvan er één nodig is om de ruitensnit te nemen? Om de ♣ uit te spelen heb je toch nog een extra entree nodig? Pas dan kun je de 3 harentjes dumpen op de vrije ♣.

De verrassende pointe is dat ♠T via een zgn. stepping stone vanuit West de benodigde entree vormt. Zie de oplossing hiernaast.

Dat kan alleen als ♠B in Oost als singleton geplaatst wordt. ♠A wordt op enig moment geslagen (♠B gevangen!), terwijl ♠HV onder een hoge ♣ en een af te geven ♣2 gedumpt worden! Nadat de troeven getrokken zijn en West met zijn derde ♣ aan slag komt, heeft hij alleen nog ♠ over,

waarmee hij Noord met ♠T aan slag moet brengen. Op ♠T en ♣843 verdwijnen dan de 4 harentjes. Dat werkt alleen als ♣VT9 bij West zit, zodat West de af te geven ♣ wel moet nemen. Bij een ander klaverzitsel kan West deblokken, zodat de af te geven 3e klaveren in Oost genomen kan worden. Een bijzonder elegante puzzel!

Peter Gelpke

	♠ T2	
	♥ 32	
	♦ T65	
	♣ AH8432	
♠ 9876543	N	♠ B
♥ -	W O	♥ AHT9876
♦ 987	Z	♦ HB
♣ VT9		♣ 765
	♠ AHV	
	♥ VB54	
	♦ AV432	
	♣ B	

joodse scheiding

Jakob, die in Tel Aviv woont, belt zijn uitgeweken zoon Samuel op in New York.

'Het spijt me je dag te verpesten, maar ik moet zeggen dat je moeder en ik gaan scheiden.

Vijfenvertig jaar leed is genoeg geweest!'

'Maar vader toch, hoe kun je zoiets zeggen?'

En dan ook nog enkele dagen voor ~~Herz~~ Kerstis', roept de zoon ontdaan.

'Dat familiefeest zit er niet meer in jongen', antwoordt de vader, 'wij kunnen elkaars gezicht niet meer zien. Ik heb er genoeg van.

Je kan me wel helpen door je zuster Anna in Chicago in te lichten.'

En hij smijt de telefoon erop.

Zeer ontgoocheld belt de zoon naar zijn zus.

Die is volledig de kluts kwijt.

'Hoe kan dat nou, scheiden op die leeftijd! Ik ga dat varkentje eens snel even wassen!'

Meteen belt Anna haar vader.

'Jullie gaan NIET scheiden, zeg ik! Doe niets meer tot mijn broer en ik bij je zijn. Je hebt me goed verstaan: NIETS doen en op ons wachten!'

Vader Jakob legt de hoorn erop, keert zich om naar zijn vrouw en zegt:

'Heel goed Rebecca, alles loopt zoals voorspeld. Die twee komen Kerstmis bij ons doorbrengen en ze betalen hun vlucht zelf!!!'

Ingebracht door Joop Keizer

